

Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15.06.1998, sp. zn. 3 To 534/98, ECLI:CZ:KSCB:1998:3.TO.534.1998.1

Číslo: 24/1999

Právní věta: Skutečnost, že v době vyhlášení amnestie existovala překážka pro kladné rozhodnutí o účasti obviněného na této amnestii v podobě pravomocného trestního příkazu odsuzujícího obviněného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nebrání soudu vyslovit, že obviněný je na amnestii účasten, jestliže tento trestní příkaz byl později na základě mimořádného opravného prostředku zrušen.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 15.06.1998

Spisová značka: 3 To 534/98

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Amnestie

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. a) 141/1961 Sb. § 223 odst. 1 20/1998 Sb. čl. I písm a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24

Skutečnost, že v době vyhlášení amnestie existovala překážka pro kladné rozhodnutí o účasti obviněného na této amnestii v podobě pravomocného trestního příkazu odsuzujícího obviněného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nebrání soudu vyslovit, že obviněný je na amnestii účasten, jestliže tento trestní příkaz byl později na základě mimořádného opravného prostředku zrušen.

(Usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 6. 1998 sp. zn. [3 To 534/98](#))

Krajský soud v Českých Budějovicích zamítl stížnost okresní státní zástupkyně v Českých Budějovicích proti usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 1998 sp. zn. 3 T 26/98.

Z odůvodnění:

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 6. 1998 sp. zn. 3 T 26/98 bylo rozhodnuto, že obžalovaný K. Ch. je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 a podle § 223 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) tr. ř. a čl. I. písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 3. 2.

1998 se jeho trestní stíhání pro skutky ze dne 8. 10. 1997 a ze dne 25. 10. 1997, které jsou přesně popsány ve výroku tohoto usnesení a v nichž byl obžalobou spatřován pokus trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 a § 247 odst. 1 písm. b), e) tr. zák. a trestný čin neoprávněného užívání cizí věci podle § 249 odst. 1 tr. zák., zastavuje.

Proti tomuto usnesení podala v zákonné lhůtě stížnost okresní státní zástupkyně v Českých Budějovicích. Namítla, že obžalovaný K. Ch. je podle jejího názoru osobou vyloučenou z rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 s ohledem na odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 8. 1997 sp. zn. 4 T 53/97. Byť byl tento trestní příkaz usnesením téhož soudu ze dne 11. 2. 1998 sp. zn. 2 Nt 1462/97 v důsledku povolení obnovy řízení v celém rozsahu zrušen, existovalo zde v době vyhlášení rozhodnutí o amnestii pravomocné rozhodnutí, kterým byl obžalovaný pro úmyslné trestné činy odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, obžalovaný tedy byl osobou, která kromě trestné činnosti, o níž se nyní rozhoduje, byla v posledních deseti letech přede dnem rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin. S ohledem na čl. IV. rozhodnutí o amnestii se ta na něho nevztahuje. Usnesení o povolení obnovy vyhlášené po zmíněné amnestii na této skutečnosti nemůže nic změnit. V závěru proto státní zástupkyně navrhla, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a okresnímu soudu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Krajský soud podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:

Základním problémem, který je třeba ve věci řešit, je otázka, zda aplikaci rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 brání odsouzení obžalovaného K. Ch. trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 8. 1997 sp. zn. 4 T 53/97. O tomto odsouzení je z příslušného trestního spisu zřejmé, že obžalovaný byl uznán vinným pokusem trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 a § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zák. a trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. Za to byl odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem. Uvedený trestní příkaz byl obžalovanému doručen dne 25. 10. 1997 a právní moci nabyl dne 4. 11. 1997. Uvedených trestných činů se obžalovaný dopustil třemi útoky proti cizímu majetku spáchanými 7. 12. 1996, 3. 2. 1997 a 5. 2. 1997.

Jelikož uvedené odsouzení vytvářelo překážku věci rozsouzené ve smyslu § 11 odst. 1 písm. t) tr. ř. pro část později stíhané trestné činnosti (popsána pod bodem I. žalobního návrhu obžaloby okresní státní zástupkyně v Českých Budějovicích ze dne 27. 3. 1998 sp. zn. Zt 5138/97), byl již dne 18. 11. 1997 u Okresního soudu v Českých Budějovicích podán státním zástupcem návrh na povolení obnovy řízení. Okresní soud původně nařídil veřejné zasedání o tomto návrhu na 13. 1. 1998. Toto veřejné zasedání se pro nedoručení předvolání obžalovanému nekonalo, věc byla předána jinému soudci, jenž nařídil veřejné zasedání na 11. 2. 1998 a návrhu na povolení obnovy řízení vyhověl. Došlo ke zrušení trestního příkazu a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření, čehož se také domáhal. Rozhodnutí o povolení obnovy řízení nabylo právní moci dne 28. 2. 1998.

Okresní soud v nyní projednávané trestní věci nepochybil, jestliže po podání obžaloby posuzoval celou trestní věc z hlediska možné aplikace rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii a dospěl k závěru, že ohledně žalovaných trestných činů úmyslné povahy, na které zákon stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující dva roky, je třeba rozhodnout o zastavení trestního stíhání.

Podle čl. IV. odst. 1 písm. a) rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 se ustanovení této amnestie o abolicí (a rovněž tak o agraciaci) nevztahují na osoby, které kromě trestné činnosti, o níž se rozhoduje podle tohoto rozhodnutí, byly v posledních deseti letech přede dnem tohoto rozhodnutí odsouzeny k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro úmyslný trestný čin

nebo které byly v posledních deseti letech propuštěny z výkonu trestu odnětí svobody za takový trestný čin, pokud se na ně nehledí, jako by odsouzeny nebyly.

Ta skutečnost, že v době vyhlášení amnestie zde existovala překážka pro rozhodnutí o účasti obžalovaného K. Ch. na amnestii prezidenta republiky, nemohla okresnímu soudu po podání obžaloby (dne 3. 4. 1998) bránit v tom, aby znovu posuzoval otázku aplikace amnestie prezidenta republiky, když zjistil, že předchozí trestní příkaz byl v předepsaném řízení zrušen. Jestliže došlo na základě mimořádného opravného prostředku ke zrušení odsuzujícího rozhodnutí, jež do té doby vylučovalo obžalovaného z účasti na amnestii prezidenta republiky, nemůže být k takovému předchozímu odsouzení v následujícím řízení přihlíženo. Povoláním obnovy řízení dochází ke stavu jako před vydáním uvedeného trestního příkazu, tedy ke stavu, že se na obžalovaného hledí, jako by odsouzen nebyl. Po zrušení na základě mimořádného opravného prostředku nelze s takovým rozhodnutím spojit jakékoliv účinky, a to bez ohledu na skutečnost, zda mimořádný opravný prostředek byl uplatněn ve prospěch či neprospěch odsouzeného. Zrušení rozhodnutí v mimořádném opravném řízení svědčí o tom, že rozhodnutí v té podobě, jak bylo v původním řízení vydáno, bylo nesprávné, a nemůže proto vytvářet překážku ani pro užití amnestie.

Opačný názor by byl nelogický i z toho pohledu, že kterýkoliv jiný orgán činný v trestním řízení, který by po pravomocně povolené obnově řízení rozhodoval o jakémkoliv jiném trestném činu obžalovaného, na který by se mohla vztahovat aboliční ustanovení amnestie prezidenta republiky, by vycházel z údajů uvedených v rejstříku trestů, nemusel by být seznámen s průběhem trestního řízení v původní věci vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 4 T 53/97 a nic by mu nebránilo v aplikaci amnestie.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti krajský soud stížnost okresní státní zástupkyně jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.